

[Justitsministeren.]

kunde ydes økonomisk Støtte til den Kvinde, der blev Enke ved det i 1934 stedfundne særlig uhyggelige Mord, Handest-Mordet. Jeg kan meddele, at jeg allerede, inden Spørgsmaalet er blevet rejst her i Tinget, havde modtaget en Henvendelse fra Beboerne omkring Handest, der ligeledes anmodede om, at der af Statskassen kunde ydes den ulykkelige Kvinde og hendes to Smaapiger en aarlig Understøttelse, da Enken efter Mandens tragiske Død sad økonomisk meget haardt i det.

Spørgsmaal som dette maa jo behandles med stor Forsigtighed, idet det ikke er og aldrig har været nogen almindelig Regel, at Staten paatager sig at yde økonomisk Støtte eller Erstatning til Personer, der har været Genstand for en eller anden Forbrydelse, end ikke til Personer, der har været Genstand for grove Forbrydelser. Det vil derfor altid være noget betænkeligt at yde Understøttelse i saadanne Tilfælde af Hensyn til de Konsekvenser, det vil kunne faa i andre Tilfælde. Det kan let, naar man har givet Erstatning til en ved en Forbrydelse haardt ramt Person, blive vanskeligt ved fremtidige Lejligheder at nægte Erstatning til andre. Alligevel vil jeg dog sige, at jeg, efter at have modtaget nævnte Henvendelse fra Beboerne, indfordrede Akterne i denne Mordsag og har gennemlæst disse. Jeg skal indrømme, at Sagen i ganske særlig Grad er af en uhyggelig Karakter, og at Enken efter den dræbte Gaardejer er saa haardt ramt, som ikke mange er blevet ved en Forbrydelse. Jeg har derfor ogsaa undtagelsesvis bestemt mig til en Forhandling med Finansministeriet om, hvorvidt man i dette ganske exceptionelle Tilfælde ikke kunde gøre noget for Enken og hendes Børn. Da Gennemgangen af Akterne har taget nogen Tid, har jeg først for et Par Dage siden kunnet tilskrive Finansministeriet, og der er derfor endnu ikke nogen Afgørelse i Sagen.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) omtalte det i Dagspressen refererede Angreb, som Forfatteren Niels Anesen har rettet mod en Række Afholdsværter, og henstillede til mig, at Politiet foretog en nærmere Undersøgelse af Forholdet. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem om, at Beværterloven ligesom andre Love skal holdes, og jeg tvivler heller ikke om, at Politiet gør alt, hvad der efter Forholdene er muligt, for at faa Loven respekteret; Politiets Opgave vanskeliggøres imidlertid derved, at Publikum i meget vidt

Omfang er utilbøjeligt til at fremkomme med Anmeldelser, naar Beværterloven overtrædes.

Naar man læser Bladene i disse Dage, har man faaet og maattet faa det Indtryk, at samtlige Afholdsrestaurationer i Virkeligheden er Smugkroer fyldt med Spiritus ligesom Gæsterne. Jeg skal dog oplyse, at Antallet af Beværtninger, Gæstgivergaarde m. m. uden Ret til at udskænke stærke Drikke ifølge Beværterstatistikken af 1930, udgivet af Statistisk Departement, var ikke mindre end 1956 her i Landet, nemlig i Hovedstaden 285, Provinsbyerne 560 og i Landdistrikterne 1111. Selv om der af disse 1956 eller, om man vil, 1111 maatte klæbe visse Mangler ved 51, bør man dog ikke fælde samtlige Afholdsrestaurationer. I øvrigt kan jeg oplyse, at Ministeriet allerede fra Højesteretssagfører Heilesen paa de danske Afholdsselskabers Landsforbunds Vegne havde modtaget Anmodning om en nærmere Undersøgelse af Sagen. Det er jeg ogsaa villig til, og bliver det konstateret, at Loven er overtraadt, vil de skyldige naturligvis blive straffet.

Det samme ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) henlede i øvrigt i denne Forbindelse min Opmærksomhed paa, at der i Vendsyssel er foregaaet ulovligt Salg af Bajerskøl fra Vogne til de handlende — det øvrige Land er forhaabentlig lovlydigt. Hvis det ærede Medlem vil oplyse, hvor det er, dette Øl udleveres, vil jeg naturligvis ogsaa foranledige Sagen undersøgt nærmere.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fraraadede Fremsættelse af Forslag til Lovgivning om Svangerskabsafbrydelse nu, eller rettere, før Befolkingskommissionen, som jeg selv som Socialminister nedsatte, var færdig med sit Arbejde, eller det ærede Medlem mente snarere, at de Problemer, Svangerskabskommissionen har behandlet, skulde henvises til Befolkingskommissionen, for det er jo klart, at de to Ting er Sider af samme Sag, som det ærede Medlem udtrykte sig. Ja, klart kan det nu ikke være, da Befolkingskommissionen og jeg selv saa vel nok havde opdaget det. Man kan lige saa vel sige, at de to Spørgsmaal principielt intet har med hinanden at gøre, hvad Befolkingskommissionen for saa vidt ogsaa siger i den Udtalelse, jeg har afæsket den vedrørende Svangerskabskommissionsbetænkningen. Men naturligvis vil der i det kommende Forslag blive taget alt muligt Hensyn til Befolkingskommissionen og dens Arbejde. I øvrigt forbavtede det ærede Medlems Henstilling mig noget, idet